

Résztevő megfigyelés

[2013. április]

a vasárnapok krónikus szomorúsága estére
megcsomósodik a gyomorban mint a félelem
bútorok mögül szörnyek arabeszkje mászik elő
eljátszanak a pislákoló lámpával
megsiratják a nyugós gyereket
vacsoramaradékot turkálnak
mindezt és hogy valamit a gázon kavargatsz
nézem magadba záródsz mint egy növény
nem kapsz fényt s az este ablak a gyerek-
szájtól-kéztől maszatos hétfőre
nekiállsz s elmosod mindazt mi szó-
készletünk szennyezte majd én eltörlöm
mondom de máris rejtem mentenem
kell a tartalékot hogy majd módszeresen
kialvatlanul segíték a lánynak újrabútorozni
magamban ha már annyi bajt hozott rám

Kategória: vers, próza

Denumire autor: Dimény Árpád

Látó Szépirodalmi Folyóirat